

Sygn. akt VII Pz 82/19

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Sędziowie Sądu Okręgowego: Jarosław Łukasik – przewodniczący

Katarzyna Gajewska

Stefania Zdunek–Waliczek

po rozpoznaniu 20 stycznia 2020 r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z 16 października 2019 r. sygn. akt IV P 780/17/N

uchyla zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt VII Pz 82/19

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 października 2019 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa–Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację powoda od wyroku z 17 maja 2019 r. o zapłatę kwoty 22 750 zł z tytułu świadczeń, do których powód wywodzi prawo z treści stosunku pracy łączącego go ze stroną pozwaną. Sąd wyjaśnił w uzasadnieniu do orzeczenia, że powód został wezwany do usunięcia braków formalnych apelacji przez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie jednego tygodnia, pod rygorem odrzucenia apelacji. Sąd uznał, że wobec nie odebrania przez powoda dwukrotnie awizowanej przesyłki z wezwaniem sądu, na podstawie art. 139 kpc za dzień doręczenia wezwania należało uznać 10 września 2019 r. Sąd Rejonowy odrzucił apelację na zasadzie art. 370 kpc, ponieważ siedmiodniowy termin do uzupełnienia braków apelacji upłynął 18 września 2019 r., a powód nie usunął wskazanego wyżej braku apelacji.

Powód zaskarżył postanowienie zażaleniem w całości, zarzucając sądowi nie rozpoznanie wniosku z 17 września 2019 r. o przywróceniu terminu celem uzupełnienia braku formalnego apelacji od wyroku z 17 maja 2019 r. z uwagi na pobyt powoda za granicą od 2 sierpnia 2019 r. do 22 września 2019 r., co zostało wykazane kserokopią biletów lotniczych oraz z uwagi na niemożliwość odebrania przez niego, jak również przez jego żonę przesyłki listowej z sądu. Ponadto wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 22 750 zł i jest sumą kwot roszezeń z powództwa oddalonego w całości zaskarżonym w apelacji wyrokiem.

Strona pozwana wniosła oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście zasadne.

Powód zaskarżył apelacją w całości wyrok oddalający w całości powództwo w sprawie z zakresu prawa pracy o zapłatę świadczeń pieniężnych w wysokości 22 750 zł. Granice zaskarżenia i wnioski apelacji potwierdzały wprost, że właściwa dla wniesionej apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia była tożsama z sumą kwot roszczeń pieniężnych, o których oddaleniu orzekł sąd pierwszej instancji w wyroku zaskarżonym w apelacji w całości. Z art. 368 § 2 kpc, który zgodnie z art. 391 § 1 kpc należy stosować łącznie z przepisem art. 126¹ § 1 kpc wynika, że niewskazanie przez powoda w apelacji w tej sprawie wartości przedmiotu zaskarżenia nie stanowiło braku uniemożliwiającego nadanie apelacji powoda dalszego biegu i właściwego jej rozpoznania, skoro apelacją zaskarżono wyrok sądu pierwszej instancji w całości, a wartość przedmiotu sporu na moment orzekania przez sąd pierwszej instancji była znana. Zastosowanie przez sąd pierwszej instancji art. 370 kpc i odrzucenie apelacji tylko dlatego, że powód nie wskazał wartości przedmiotu zaskarżenia, gdy ta (z uwagi na treść art. 368 § 2 kpc) wynikała wprost z przedmiotu sprawy i oznaczonego w apelacji jednoznacznie zakresu zaskarżenia, było bezzasadne.

Dlatego Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji po odpowiednim zastosowaniu art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2019.1469).